

Perusteriskiä (basis risk) koskevat ohjeet

Johdanto

- 1.1. Euroopan valvontaviranomaisen perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 (jäljempänä EIOPA-asetus)¹ 16 artiklan mukaisesti EIOPA laatii perusteriskiä koskevat ohjeet.
- 1.2. Nämä ohjeet liittyvät vakuutus- ja jälleenvakuutusliiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (jäljempänä "Solvenssi II")² 104 ja 105 artiklaan.
- 1.3. Nämä ohjeet osoitetaan valvontaviranomaisille Solvenssi II:n mukaisesti.
- 1.4. Näiden ohjeiden on tarkoitus helpottaa käytäntöjen yhtenäistämistä jäsenvaltioissa ja auttaa yrityksiä laskemaan pääomavaatimuksensa markkinariskille Solvenssi II:n mukaan.
- 1.5. Nämä ohjeet koskevat yrityksiä ja ammattilaisia, jotka vastaavat riskien vähentämistekniikoiden soveltamisesta laskettaessa vakavaraisuuspääomavaatimusta (SCR) standardikaavalla.
- 1.6. Tavoitteena on lisätä riskien vähentämistekniikkoihin liittyvän ammattikäytännön yhtenäisyyttä ja lähentymistä laskettaessa vakavaraisuuspääomavaatimusta kaiken tyyppisille ja kokoisille yrityksille.
- 1.7. Jos termien merkitystä ei ole määritelty näissä ohjeissa, termit on ymmärrettävä siten kuin ne on määritelty säädöksissä, joihin viitataan johdannossa.
- 1.8. Nämä ohjeet tulevat voimaan 1. huhtikuuta 2015.

Ohje 1 – Riskien vähentämistekniikat ilman olennaista perusteriskiä

- 1.9. Yritysten tulisi katsoa, etteivät riskien vähentämistekniikat johda olennaisiin perusteriskeihin, kun seuraavat ehdot täyttyvät:
 - (a) riskien vähentämistekniikoilla katettu altistuminen on riittävän yhdenmukainen yrityksen riskialtistumaan nähden;
 - (b) ne muutokset altistumisessa, jotka riskien vähentämistekniikka kattaa, heijastelevat läheisesti yrityksen riskialtistuman arvonmuutoksia kattavassa riskiskenaariojoukossa, mukaan lukien skenaariot, jotka ovat yhdenmukaisia Solvenssi II:n 101 artiklan 3 kohdan mukaisen varmuustason kanssa.

Ohje 2 – Taloudellisten riskien vähentämistekniikat: olennaisen perusteriskin arviointikriteerit

¹ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48–83

² EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1–155

1.10. Ennen taloudellisten riskien vähentämistekniikojen käyttöä vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemisessa standardikaavalla yritysten tulisi ottaa huomioon muun muassa seuraavaa:

- (a) perusteriskin olennaisuus huomioiden riskien vähentämistekniikan kattaman altistuman sekä yrityksen riskialtistuman ottamatta huomioon muita taseen eriä, paitsi jos muiden tase-erien ja yrityksen riskialtistuman välillä on jatkuva ja johdonmukainen yhteys;
- (b) ohjeen 1 altistumien luonteen samankaltaisuus ottamalla huomioon ainakin mukana olevien rahoitusvälineiden tai järjestelyiden luonne ja sopimusehdot sekä säännöt markkinoille, joilla näiden hinnat määritellään tai jotka antavat tietoja näiden arvioimiseen;
- (c) ohjeessa 1 mainittujen altistumisten arvonmuutokset yli kattavan joukon riskiskenaarioita, mukaan lukien kaikki skenaariot, jotka otetaan huomioon standardikaavan osioissa tai alaosioissa ja ottaen huomioon vähintään
 - (i) symmetrisuuden aste molemmissa altistuksissa;
 - (ii) mahdolliset epälineaariset riippuvuudet skenaariossa;
 - (iii) mahdollinen merkityksellinen epäsymmetria käyttäytymisessä, kun alariskiosioissa sovelletaan sekä ylös- että alaspäin suuntautuvia stressejä;
 - (iv) kunkin altistuksen hajautustaso;
 - (v) mahdolliset riskit, joita ei suoraan oteta huomioon standardikaavassa;
 - (vi) riskin vähentämistekniikan mukainen ulosmaksuerien jakauma.

1.11. Riskin vähentämistekniikan synnyttämää perusteriskiä tulisi pitää olennaisena, mikäli edellä mainittu arviointi ei todista riittävästi, että riskien vähentämistekniikan kattamat riskialtistumat heijastelevat kaikkia olennaisia yrityksen riskialtistumisia.

1.12. Kun riskien vähentämistekniikan ehdoissa määritetään tappion suojan enimmäistaso suhteessa alkuperäiseen altistumaan, yritysten tulisi soveltaa harkintaa vain siihen osaan, jonka riskien vähentämistekniikka kattaa, kun arvioidaan, onko perusteriski olennainen.

Ohje 3 – Vakuutukselliset riskienvähentämistekniikat ilman olennaista perusteriskiä

1.13. Yritysten tulisi tunnistaa ennen vakuutuksellisten riskien vähentämistekniikoiden huomioon ottamista laskettaessa vakavaraisuuspääomavaatimusta standardikaavalla, käyttäytyvätkö jälleenvakuutus tai erillisyhtiö eri tavalla kuin yrityksen vakuutukset, hyödyntäen kattavia riskiskenaarioita ja ottaen huomioon erilaiset sopimusehdot.

- 1.14. Yritysten tulisi pitää valuuttaeroista syntyvää perusteriskiä olennaisena, kun vakuutuksellisten riskien vähentämistekniikoiden kattama altistuma on eri valuutassa kuin mitä yrityksessä, paitsi jos mukana olevat valuutat on sidottu riittävän kapeaan valuuttaputkeen tai jos jälleenvakuutus sopimuksessa on kiinteä vaihtokurssi.
- 1.15. Jos valuuttaeroista johtuen ja kappaleessa 1.14 viitatulla tavalla olennainen perusteriski on olemassa, yritysten ei tulisi ottaa huomioon riskien vähentämistekniikkaa laskettaessa vakavaraisuuspääomavaatimusta standardikaavalla, paitsi jos 10. lokakuuta 2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/35³, jolla täydennetään direktiiviä 2009/138/EY, 86 artiklan säännökset soveltuvat.

Vaatimustenmukaisuutta ja raportointia koskevat säännöt

- 1.16. Tässä asiakirjassa on EIOPA-asetuksen 16 artiklan nojalla annettuja ohjeita. EIOPA-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset ja finanssilaitokset pyrkivät kaikin tavoin noudattamaan ohjeita ja suosituksia.
- 1.17. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka noudattavat tai aikovat noudattaa näitä ohjeita, pitäisi sisällyttää ne sääntely- tai valvontakehykseensä asianmukaisella tavalla.
- 1.18. Toimivaltaisten viranomaisten olisi vahvistettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, noudattavatko tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä ilmoitettava perustelut, elleivät ne noudata tai aio noudattaa niitä, kahden kuukauden kuluessa käännettyjen ohjeiden liikkeeseenlaskusta.
- 1.19. Mikäli vastausta ei saada määräaikaan mennessä, toimivaltaisten viranomaisten katsotaan jättäneen noudattamatta ilmoittamisvelvollisuuden, joka raportoidaan.

Tarkistusta koskeva loppusäännös

- 1.20. EIOPA arvioi nykyiset ohjeet myöhemmin uudelleen.

³ EUVL L 12, 17.01.2015, s. 1–797